

Yoldaşım İken Umut Ve Sevgi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Nisan 2021

Bir düş'ün tahliyesiydi adeta sessizlik
Sözcüklere biçtiğim kılıf ve de
Hırsız idim içimde saklı umudun ve mutluluğun
Şerh düştüğüm her şiirde
Gözbebeklerimin büyüdüğü bir resim gibi
Geviş getiren dış sese de duyduğum hürmet
B/eşiğinde saklı bir derviş adeta
Ruhun tutanağı nice şiir
Yoldaş bildiğim umut ve sevgi
Riyasız bir ömrün güdümünde
Yazmaya doyamadığım bir minval ki...

Kök söktüren gölgelere kırgınlığım
Zaaflarımı öldürdüm ve teslim ettim karanlığa
Aşkın menşei iken sevgiden yana hürriyetimi
İlan ettiğim nice cümle
Bazen irin yüklü günün de ikmali
En çok da yalnızlığın ibaresi
Bir çekim kanunu adeta
İlgıt ılgıt esen rüzgârın tek kurbanı
Elbet içimdeki seyyah ve yalnızlık
Kör kurşun gibi seken bir sözcük
Bazen kas katı kesilen o gaipten gelen coşkum
Rızası olsun olmasın insanların...

Rücu ettiğim ne çok duygu
Bazen m/imlenmiş ömür ve gözyaşı
İstifli hecelerde kordan bulutlar
Pekişen hüznüm ve iç sesim
Kalbura dönen kalemken minvali
Sessizce yaşadığım bir ömür
Sefasını sürmek ne ki hem düzenin?

Düze çıkmanın da arifesi
Elbet şehla gözlerinde mehtabın

Yıldızlar gibi parladığım ne ki?
Solmaya yüz tutan bir çiçek
Nasıl ki suya hasret...
Sözcüklerim dikensiz ve sevdalı
Uzatmışken elini boşluğa
Bir kor hece ki
İnflak eden kalemin uğruna
Şakıdığım ne ki?

En çok da acılarla yüzgöz
Sevebildiğimden de öte bir rica
Belki de kibirsiz bir sevdada saklı niyazım
Nazenin ruhumda kibirsiz duyguların
Tek ilacı
Elbet kalemin düştüğü her iz
Nasıl da benden bir parça iken söylenmeyen s/onsuz giz
Bir rüya ise gözüm açık gördüğüm
Mademki kalemin eşliğinde teyakkuz
Sakın uyandırmayın beni yazdıklarım okunmadan
En azından bir gün mutlu olayım
Varsın ben olayım bir kez daha kendini kandıran.